

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 652 יום ה' 21 בפברואר 2013

השבוע בגיליון

פרשת רשות המסים 2 (דוד ואנונו) נפתחת מחדש בביהמ"ש העליון ?

קו הצדק – מלשינון – הגונב מגנב פטור – האמנם ?

מ"ה – מכירת מוניטין של עו"ד - כן או לא? (נסים משה) //

מ"ה – צוואה בהפתעה משנה את מועד העסקה //

זיכוי מאישום ב"חשבונות פיקטיביות": אין עדים – אין אשמה

קו הצדק – מי "מוביל" בהלשנות ? // יורם גלובוס נעצר בחשד לעבירות מס //

"יחידת יהלום" חוגגת פורים בגן // מינויי סגנים חדשים ברשות המסים

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

פסיקה פלילית

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פרשת רשות המסים 2 (דוד ואנונו) נפתחת מחדש בביהמ"ש העליון ?

◆ לטענת ב"כ של ואנונו, אחרי הגשת הערעור, פורסם בכלי התקשורת השונים שיעיש קיבל פעם נוספת מעמד של עד מדינה, במסגרת חקירה אשר התנהלה נגד הזמר קובי פרץ, ברשות המיסים. לפיכך, בשל נקודת ההשקה לתיק ואנונו, פנו לפרקליטות בבקשה לעיין בחומר החקירה בתיק המתנהל נגד פרץ.

◆ לטענת ב"כ של ואנונו, בהודאותיו במסגרת פרשת פרץ, סיפר יעיש לחוקריו, על כך ששיקר במצח נחושה על דוכן העדים במשפטו של ואנונו, זאת לדבריו, מאחר וכך סוכס בין בא כוחו ובין פרקליטת המחוז דאז.

◆ לשאלת החוקר בתיק פרץ, "זאת אומרת, בבית המשפט, במשפטו של דוד ואנונו, מסרת גרסה לא נכונה על העניינים הכספיים של קובי פרץ וזאת על פי סיכום שלך מראש?", עונה יעיש במילה אחת: "בדיוק".

◆ בנוסף, לטענת ההגנה, התברר בדיעבד, כי במשרדי הפרקליטות נותרו 13 קרגלים של חומרי חקירה, שלא הוגשו בשעתו להגנה בעת התנהלות המשפט נגד ואנונו. תזכורת: השופט רוזן, שדן בתיק ואנונו, ביטל בזמנו כתב אישום ב"פרשת הדסק הרוסי", בין היתר, בשל אי העברת חומר חקירה בהיקף רב לנאשמים, גם כן בתיק של פרקליטות מיסוי וכלכלה.

◆ ביום 26.2.13 קבוע הדיון בערעור בפני הרכב בביהמ"ש העליון. נעדכן...

◆ ביום 5.9.11 הורשע דוד ואנונו, שהיה מנהל מחלקת חקירות שטח ומודיעין לשעבר ברשות המסים, בשורה של עבירות שעניינן קבלת שוחד, בפרשה שכונתה בזמנו "פרשת רשות המסים 2". ביהמ"ש המחוזי בתל אביב, כב' הש' דוד רוזן, ניתח, בין היתר, את עדותו המרכזית של עד המדינה יוחאי יעיש (עד המדינה גם בפרשת הזמר קובי פרץ) וקבע, כי התרשמות בלתי אמצעית מעדותו בבית המשפט מתיישבת עם ניתוח ענייני של דבריו.

על סמך ההרשעה כאמור [נזר ביהמ"ש המחוזי על ואנונו](#) עונש חמור של 6 שנות מאסר בפועל (!), שנת מאסר על-תנאי וקנס של 750 אלף ₪.

◆ על ההרשעה כאמור הגיש ואנונו ערעור לביהמ"ש העליון, ע"י עורכי הדין ירון גיגי, שלמה גיגי וסתיו סער. בהתאם לערעור של ואנונו, הצטברו בצוות ההגנה, מידעים חדשים אשר הוגשו לביהמ"ש במסגרת בקשה להוספת ראיות, שעלולה לשנות את הבסיס להרשעה של ואנונו. במרכז הפרשה עמד עניינם של הזמר קובי פרץ, ושל אמרגנו, יוחאי יעיש. האמרגן הפך להיות עד מדינה בתיק. השופט, דוד רוזן, כותב בהכרעת הדין: "הנה כי כן, התרשמותי הבלתי אמצעית מעדותו של יוחאי יעיש בבית המשפט, מתיישבת עם ניתוח ענייני של דבריו. יוחאי יעיש עלה לדוכן העדים, לאחר שחתם הסכם "עד מדינה". יוחאי יעיש בחר להעיד אמת במסגרת ההסכם הנ"ל. לאחר שבחנתי עדותו, הגעתי לכלל מסקנה שמדובר בעד שהעיד אמת לאמיתה, וניתן להישען על עדותו בבית המשפט".

צוות מס פקס מאחל לכל קוראי העיתון חג פורים שמח

להוות מקור לחיוב במס של אותו התגמול שכן, אין חולק שהתגמול המתקבל מאופיין כמעין "פרס" על ההלשנה. הסעיף אומר: **"השתכרות או רווח של אדם תושב ישראל, שהופקו או שנצמחו בישראל או מחוץ לישראל, וכן השתכרות או רווח של אדם תושב חוץ, שהופקו או שנצמחו בישראל, שמקורם בהימורים, בהגרלות או בפעילות נושאת פרסים, יובאו בחשבון בקביעת רווחים או הכנסתו ויראו אותם לענין פקודה זו כהכנסה, למעט לענין קיזוז הפסדים"**.

בהתאם ללשון הסעיף, ניתן לראות בתגמול כרווח בפעילות נושאת פרסים שכן, כל מי שישתף פעולה עם הרשות ודיווח על אדם עם "הון שחור" יקבל פרס / תגמול, כאחוז מסויים מגובה המס שיגבה אגב אותה ההלשנה – הפעילות המשותפת.

◆ **סעיף 89 לפקודה** - שכותרתו **"דין תמורה ודין ריווח הון"**, גם סעיף זה יכול להוות אופציה לחיוב במס במסגרת רווח הוני שניצמח למלשין.

בסעיף 88 לפקודה – **"נכס" מוגדר: "כל רכוש, בין מקרקעין ובין מיטלטלין, וכן כל זכות או טובת הנאה ראויות או מוחזקות, והכל בין שהם בישראל ובין שהם מחוץ לישראל..."**.

בסעיף 88 לפקודה - **"תמורה" מוגדרת: "המחיר שיש לצפות לו ממכירת נכס על ידי מוכר מרצון לקונה מרצון כשהנכס נקי מכל שעבוד הבא להבטיח חוב, משכנתה, או זכות אחרת הבאה להבטיח תשלום..."**. היות ויש נכס ויש תמורה, כל שנותר הוא לראות אם יש רווח הון.

בסעיף 88 לפקודה **"ריווח הון" מוגדר: "הסכום שבו עולה התמורה על יתרת המחיר המקורי"**.

היות התמורה היא אותו הגמול שמקבל המלשין והמחיר המקורי אפס, ניתן לראות בתגמול כרווח הון החייב במס לפי סעיף 89 לפקודה.

וסעיף 89 לפקודה קובע: **"(א) דין תמורה כדין הכנסה לפי סעיף 2 ודין ריווח הון כדין הכנסה חייבת, והכל בשינויים המחוייבים לפי הענין ובאין פירוש אחר מפורש או משתמע מהוראות חלק זה או חלק 11. (ב) תושב ישראל חייב במס על רווח הון שנצמח או שהופק בישראל או מחוץ לישראל"**.

◆ לאור הסעיפים האמורים לעיל, נראה כי, לכאורה, קיים לפחות מקור חיוב אחד לחייב במס את התגמול שקיבל המלשין. השאלה היא, האם רשות המסים תחייב במס את התגמול שאמור לקבל המלשין? נראה שלא שכן, הדבר ימנע את שיתוף הפעולה עם הציבור.

◆ **והשאלה היותר מדאיגה היא, אם רשות המסים, בהתאם לסעיפים האמורים לעיל, מחוייבת גם היא להוראות הפקודה ? הרי שאין לה אפשרות אחרת, אלא לחייב במס, במסגרת ניכוי במקור, את התגמול שיקבל המלשין. ואם רשות המסים לא תעשה כן אזי, גם רשות המסים עצמה משלמת "בשחור" !?**

◆ כחלק מהמלחמה ב"הון השחור" באמצעות הליכי גבייה נוקשים והגברת הביקורת בשטח, רשות המסים לא בוחלת באמצעים שכן, "כל האמצעים כשרים", ומחליטה להעלות קמפיין פירסומי המבקש מהציבור לדווח על **"הון שחור"** של אחרים ב: **"קו הצדק" - "מלשינון"**.

סוגיות לא מעטות של מוסר וצדק מעלה עימו "קו הצדק". בין היתר נשאלת השאלה האם זה מוסרי להלשין על בעלי "הון שחור" לטובת הציבור בכללותו? או לחילופין האם זה בכלל מוסרי שהמדינה עושה שימוש ומנצלת לרעה את כעסו של האחד, כלפי רעהו ומכך ומעודדת הלשנה במטרה להגדיל את קופת האוצר תוך צידוד בסיסמה "מלחמה בהון השחור"... האם לזה התכוון הכתוב **"צדק צדק תרדוף"** (ספר דברים, פרק טז, פסוק כ) ? והאם הוא גובר על הכתוב בסידור: **"ולמלשינים אל תהי תקוה" ?**

◆ במאמר זה לא נעסוק בשאלות של מוסר וצדק אלא דווקא בשאלות המיסויות העולות מקו הצדק.

כידוע, בגין "הלשנה", ה"מלשין" מתוגמל. מוסר המידע ב"מלשינון" מתוגמל לפי הכופר שהוטל בגין העבירה, או הקנס שבית המשפט הטיל בעקבות ההרשעה בה. את המידע ניתן למסור דרך **"קו הצדק"** **באתר רשות המסים**, או בפגישה עם נציגי יחידות המודיעין שלה. המידע נבדק, ואם הוא נמצא אמין ובעל פוטנציאל לסכום מס גבוה, הוא עובר לחקירה פלילית.

◆ **השאלה היא, האם התגמול שמקבל ה"מלשין" הינו תגמול החייב במס ו/או תגמול האמור להיות חייב במס, ועל הרשות לנכות מס במקור ?**

על מנת לדעת אם תגמול זה הינו תגמול החייב במס צריך לבדוק האם התגמול נכנס לאחד מסעיפי "מקורות ההכנסה" שבפקודת מס הכנסה (להלן: **"הפקודה"**).

◆ בהנחה ואין מדובר ב"מלשין" אשר עושה זאת על בסיס קבע ועל כן יש לראות בו כ"עוסק בהלשנות" (סעי' 12(1) לפקודה), סעיפי המקור שיכולים להיות **רלבנטיים לחיוב במס הינם:**

◆ **סעיף 102(10) לפקודה** - שכותרתו **"מקורות אחרים"**, יכול להיות מקור קלאסי לחיוב במס של התגמול המתקבל אגב ההלשנה. הסעיף אומר: **"השתכרות או ריווח מכל מקור אחר שאינו כלול בפסקאות (1) עד (9), אך לא הוצא מהם בפירוש ולא ניתן עליו פטור בפקודה זו או בכל דין אחר"**.

בהתאם לסעיף זה, לכאורה, ניתן לראות בתגמול שקבל המלשין כתגדול ממקור אחר שלא ניתן עליו פטור והתגמול יחוייב במס.

◆ **סעיף 2 לפקודה** - שכותרתו **"השתכרות או רווח מהימורים מהגרלות או מפרסים"**, גם סעיף זה יכול

העיתון המקצועי לענייני מסים

בפרשת שרון בין מכלול היתרונות שנצברו לעסק, אשר הם: "מקורות המוניטין", לבין התוצרים הנובעים מאותם יתרונות, הם: "פירות המוניטין". בפרט בעיסוקים מסוימים המכונים "מקצועות חופשיים" מקורות המוניטין אחוזים בעסק או בעוסק עצמו, טבועים בו ואינם ניתנים להפרדה ממנו באשר הוא. המקורות הם המוניטין האישי, אשר הוא כאחד מתכונותיו האישיות של האדם ולפיכך אינו ניתן לעולם להעברה. פירות המוניטין, לעומת זאת, הם המוניטין העסקי, כלומר תוצר התכונות האישיות, אשר ניתן להפרדה מהתכונות עצמן.

ובענייננו, אין מחלוקת בין הצדדים בנוגע לפועלו הנרחב והמרשים של המערער ולשם הטוב שנוצר לו מכך. המחלוקת בין הצדדים נוגעת לשאלה האם שם טוב זה הוא ממקורות נכס המוניטין, כלומר אחת מתכונותיו האישיות של המערער הטבועה בו לנצח, או שמא מדובר בפירות נכס המוניטין, כלומר נכס נפרד אשר ניתן להעבירו ולסחור בו גם במנותק מזהותו של המערער. במקרה דנא, יכולת משיכת הלקוחות, הסבירות, כי הלקוחות (הקיימים והפוטנציאליים) יביאו עסקיהם אל פתחה של השותפות, **גלומה באופיו, מהותו ותכונותיו האישיות של המערער**. המערער לא הוכיח מהו אותו נכס מוניטין שנמכר לידי החברה, ולא הוכח, כי קיים מנגנון עסקי כלשהו הנפרד מהמערער ומזוהה על ידי הלקוחות כבעל שם טוב בזכות עצמו. במקרה דנא, לא הועבר לידי החברה כל נכס, כדוגמת רשימת לקוחות, אשר יאפשר לה לפנות ללקוחות השותפות ולהציע להם שירותים משפטיים. כמו כן, לא נקבעה תניית אי-תחרות בין הצדדים, העסק לא נמכר כעסק חי כאשר המערער מושך ידיו מהעסק והמערער לא סיפק שירותי ייעוץ לשימור הלקוחות. ממילא קיים ספק מה המשקל שראוי היה להעניק לפעולות אלו שעה שהמערער מבקש למכור מוניטין לחברה בבעלותו הבלעדית ללא כל שינוי באופי הפעילות. בכדי להוכיח מכירת מוניטין, על הנישום להוכיח, כי הגורם אליו נמכר המוניטין רשאי להציג עצמו כממשיכו וכיורשו של המוכר. במקרה זה, החברה הציגה עצמה כמחליפתו של המערער רק מתוקף מעמדו של המערער כבעליה הבלעדיים. לו הייתה החברה נמכרת לידי צד שלישי לא קשור, לא היה בידה כל נכס המבטא את הזכות לפנות ללקוחות השותפות, ודאי שאין בידה נכס המבטא סבירות, כי לקוחות יתקשרו דווקא עם החברה אף בהיעדרו של המערער.

התוצאה:

♦ הערער נדחה.

ניתן ביום 11.2.2013

ב"כ המערער: עו"ד משה דרוקר ואריאל דיאמנט
ב"כ המשיב: עו"ד אורית ויינשטיין, פרק' מחוז ת"א

מכירת מוניטין של עו"ד - כן או לא?

ע"מ 1036-08 נסים משה בנימין נ' פקיד שומה גוש דן
ויקטור עטיה, עו"ד (רו"ח)

♦ המערער הינו אדם רב-פעלים, אשר שירת שנים רבות כנבחר ציבור. בשנת 1959 נבחר המערער לכהן כחבר בכנסת ישראל. כמו כן, כיהן המערער גם בשלל תפקידים רמי דרג. בשנת 1964 הוסמך המערער כעורך דין, ושימש כעורך דין, תחילה כשכיר ולאחר מכן כעצמאי. בשנת 1996, עם תום כהונת הכנסת השלוש-עשרה ופרישתו של המערער מחיים פוליטיים, שב לעסוק בעריכת דין. בספטמבר 1999 הקים המערער משרד עורכי דין בשותפות עם אחרים (להלן: "השותפות"). ביום 29.5.2002 הקים המערער את חברת "משה נסים חברת עורכי דין" (להלן: "החברה"), אשר בבעלותו המלאה. כשלושה שבועות לאחר הקמת החברה, נחתם הסכם לפיו מכר המערער לחברה "את המוניטין שרכש בכל שנות עבודתו ובמסגרת מגוון תחומי פעילותו", בתמורה לסך של 3,000,000 ש"ח (להלן: "ההסכם"). בעקבות ההסכם דיווח המערער על רווח הון בסך 3,000,000 ש"ח בגין מוניטין שלא שולם בעד רכישתו. בהתאם להוראות סעיף 88 לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה") כנוסחו לפני תיקון 132 לפקודה, דיווח המערער על סכום אינפלציוני פטור ממס בגין מכירת המוניטין בסך 2,989,547 ש"ח. המערער דיווח, כי נכס המוניטין החל לצמוח בשנת 1964, עת הוסמך כעורך דין. החברה רשמה בספריה את המוניטין הנרכש כרכוש אחר, כנגד יתרת זכות למערער.

לטענת המערער, המחלוקת שנתגלעה בין הצדדים סבה סביב טיבו של הנכס שמכר המערער לחברה. המערער טען כי, מכר נכס מוניטין לחברה. **המשיב טען**, כי עסקינן במכירת זכותו של המערער בשותפות לידי החברה. מכירת הזכות בשותפות חייבת במס רווח הון ריאלי בסך 3,000,000 ש"ח, ולא תזכה את המערער בחישוב סכום אינפלציוני פטור לפי הוראות סעיף 88 לפקודה. לחילופין, סבר המשיב, כי ככל שיקבע שהמערער אכן מכר מוניטין, הרי שהמוניטין הלה צמח רק החל מיום 1.9.1999, מועד הקמת השותפות. לחילופין חילופין, טען המשיב, כי מכירת המוניטין שבעלות המערער לחברה, בבעלות המלאה, מהווה בנסיבות העניין **עסקה מלאכותית**, כמשמעות המונח בסעיף 86 לפקודה.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב בפני כב' השופט מגן אלטוביה:

♦ ביהמ"ש דן ארוכות ורבות בשאלת מכירת נכס המוניטין, המוניטין הינו ה"סבירות" כי הלקוחות ישובו, מסיבה זו או אחרת, למקום העסק, וכן "המוניטין מבטאים, אפוא, את מכלול היתרונות שנצברו לעסק בשל תכונותיו - מיקומו, שמו הטוב, דימויו, איכות השירותים שהוא מציע ואיכות המוצרים שהוא מספק" (ע"א 7493/98 שלמה שרון נ' פ"ש) (להלן: "פרשת שרון") עם זאת, ביהמ"ש הבחין

צוואה בהפתעה משנה את מועד העסקה
ע"מ 950/07 טולצ'נסקי ישראלה נ' פקיד שומה חיפה
אמיר אבו ראזק, משפטן

ביהמ"ש המחוזי בחיפה - בפני כב' הנשיאה השופטת ש' וסרקרוג:

◆ בעניין פיצויי הפיטורים, קבע ביהמ"ש, כי יש לקבל חלקית את עמדת המערערת בנוגע לתקופת ההעסקה, כך שהיא תיחשב משנת הקמת חב' מרום, קרי 1980, וזאת למרות היעדר רישום במחשב המשיב. לעניין חישוב גובה שכרה של המערערת, קבע בית המשפט הנכבד כי יש לתת משקל מסוים לטענתה כי יש מקום להעלות במידה מסויימת את השכר שקיבלה המערערת מ-2,512 ל-3,500 ש"ח. בנוגע לזכות המערערת לפריסת פיצויי הפיטורים החייבים במס, קבע ביהמ"ש, כי יש לקבל את עמדת המערערת, אשר ביקשה, בבקשה שהוגשה למשיב לאחר הוצאת השומה בצו לשנת המס 2002, פריסה לשנים 1997-2002, באופן המורה למשיב לבדוק הבקשה לגופה, בכפוף לכך שהמבקשת תצרף את הטפסים הנדרשים לצורך בחינת בקשה כזו, אם אלה טרם צורפו, במסגרת המועדים שיקבעו על ידי המשיב.

◆ לעניין הסכם הפשרה לחלוקת העיזבון, קבע ביהמ"ש, כי טענת המשיב בנוגע למועד גילוי הצוואה אינה רלוונטית לעניין. הכלל בפסיקה הוא, כי יש לבחון את 'העסקה' הן ע"פ דיני המסים והן ע"פ הדין הכללי הרלוונטי. ביהמ"ש הגיע למסקנה, כי נכס שיצא מרשותו של האחד בדרך של הורשה והגיע לאדם במסגרת ירושה, בין מכח ירושה ע"פ דין ובין מכוח צוואה, ובין בדרך של חלוקת העיזבון על בסיס הסכם חלוקה, אינה נחשבת למכירה ע"י המוריש, לצורך מיסוי. לצרכי מס רואים את הירוש כנכנס בנעלי המוריש וממשיך את האחזקה הקודמת באותה זכות של המוריש, תוך שמבחינת האספקט המיסוי, אין בהעברת בעלות במקרקעין כדי ליצור אירוע מס. במקרה דנן מדובר בצוואה שנעשתה על ידי המנוח ולמערערת לא הייתה ידיעה על קיומה. בנסיבות כאלה יש להתעלם מצו הירושה, ככל שהוא יצר שינויים זמניים בזכויות הירושים, ויש לראותם כזכויות הניתנות לביטול, תוך השבת המצב עובר לפטירת המנוח. לבסוף הורה בית המשפט על קבלת הערעור באופן שהעברת המניות מהמערערת לאחיה תיחשב בגדר של "מכירה" החייבת במס בנוגע לסכום של \$300,000 שכן לא הוכח כי מדובר בנכס עיזבון, ולפיכך, תוך יישום תואם של ס' 5(ג) לחוק מיסוי מקרקעין, סכום זה הוא ביטוח למכירה של חלק מהמניות החייב במס.

התוצאה:

◆ הערעור נתקבל באופן חלקי

ניתן ביום 12.2.2013
 ב"כ המערערת: עו"ד רפאל כהן
 ב"כ המשיב: עו"ד ערן רזניק

◆ מדובר בדיון מאוחד לגבי שני ערעורים על שומות בצו שהוציא פקיד שומה חיפה (להלן: "המשיב") לגבי ישראלה טולצ'נסקי (להלן: "המערערת") ולבעלה. ברקע מדובר על חברת מאירפלד ניהול השקעות בע"מ (להלן: "חב' מאירפלד") העוסקת בהשקעת מבנים והיא הבעלים של בית מלון מרום בחיפה, ושל חברת מלון מרום בע"מ (להלן: "חב' מרום") אשר החל משנת 1980 ואילך עסקה בניהול מלון מרום, אותו היא שוכרת מחב' מאירפלד. שתי החברות היו בבעלות מר אברהם מאירפלד, אביה של המערערת, אשר נפטר בשנת 1994 (להלן: "המנוח"). בשנת 1995 ניתן צו ירושה בנוגע לעיזבון המנוח במסגרתו חולק העיזבון בחלקים שווים בין המערערת לבין אחיה, מאיר. בשנת 2002 נתגלתה צוואת המנוח אשר במסגרתה נקבע כי מלון מרום, מניות חב' מאירפלד, מיטלטלין וכספים לרבות ני"ע, יימסרו למערערת בעוד שדירה ברמת אשכול תחולק בין הירושים, המערערת ואחיה, בחלקים שווים. לאור כך, ביקשה המערערת לנקוט בהליכים להוצאת צו קיום צוואה שבסופם הגיעו הירושים לידי הסדר פשרה במסגרתו אחיה של המערערת יקבל את כל מניות מלון מרום וחב' מאירפלד בעוד שהמערערת תקבל סכום של \$300,000 ומחצית מהדירה ברמת אשכול. בכל התקופה בה הוחזקה חב' מרום בידי המנוח, קיבלה המערערת שכר אשר הגיע לכדי 20,000 ש"ח לשנה בממוצע ובחודשים יולי-ספטמבר 2002 הייתה העלאה משמעותית בשכרה. בסוף אותה שנה קיבלה המערערת פיצויי פיטורין בסכום של 264,067 ש"ח אשר דווחו כי במלואם כפיצויי פיטורים הפטורים ממס. שתי המחלוקות העיקריות בערעור זה הינן השלכות המס על פיטורי המערערת והשלכות המס של הסכם הפשרה לחלוקת העיזבון.

◆ לטענת המערערת, לא היה כל אירוע מס שבגיננו היא חייבת ברווח הון, שהרי אילו התגלתה הצוואה מיד בסמוך לאחר פטירת המנוח, והפשרה הייתה מתגבשת טרם ניתן צו הירושה, כי אז לא היה הסכם הפשרה משום אירוע מס. העובדה שהצוואה והפשרה שהגיעה בעקבותיה התגלו בשלב מאוחר יותר, אין בה לעמדתה ליצור אירוע מס. לבסוף טענה המערערת כי שומת העיזבון אותה קבע המשיב שרירותית ומופרזת.

◆ לטענת המשיב, אין לקבל הצהרת המערערת לעניין גובה הפיצויים הפטורים וזאת לאור נתוני השכר שהוצהרו. את הסכם הפשרה בין המערערת לבין אחיה יש לראות למעשה כעסקת מכירת מניות החייבת במס רווח הון לפי ס' 91(ב) לפקודת מס הכנסה (להלן: "הפקודה"). המשיב העריך את העסקה בשווי של \$450,000 שערכם השקלי נכון ליום ההסכם עומד על 2,041,650 ש"ח והעמיד את שווי מחצית הדירה על \$150,000, כך שסך ההכנסה החייבת בצו הועמדה על 2,195,156 ש"ח (להלן: "שומת העיזבון").

זיכוי מ"חשבוניות פיקטיביות": אין עדים - אין אשמה !
 ת"פ 09-07-1603 מדינת ישראל נ' פרופאל בע"מ ואח'
 ירון הרוש, עו"ד

שם דובר בערעור על החלטת מע"מ שדחתה השגה על תשומות שהוצאה למערערת, היא הנאשמת 1, לשנים 2002-2005. כפי שציין שם כב' השופט סוקול, המחלוקת הייתה האם המערערת רכשה את חומרי הגלם מהסוחרים שהוציאו את החשבוניות או שמא מסוחרים אחרים.

◆ גם שם טען המשיב, כי המערערת לא רכשה את חומרי הפסולת מהספקים שהוציאו את החשבוניות אלא מאדם בשם ראיד שתייה ועל כן עיקר המחלוקת הייתה ממי רכשה המערערת את חומרי הפסולת ומה היה מעמדו של אותו אדם בעסקאות, אם בכלל.

◆ ביחס לחברת ע. מסאעדה, קבע כב' השופט סוקול, כי די בראיות שהוצגו כדי לשכנע שהחברה היא זו שסיפקה את הסחורה נשוא המחלוקת, ואין כל ראיה כדי לתמוך בטענה, כי עוסק אחר הוא שסיפק את הסחורה. זאת לאחר ששמע את העדים הנוגעים לחברה זו. מטעם המאשימה העידו מרבית עדי תביעה. בתאריך 19.12.2011 נקבעו מועדים נוספים לפרשת התביעה, ביהמ"ש חזר והוציא צווי הבאה, כמו גם זימונים לעדים נוספים אשר לא אותרו עד המועד הנ"ל והבהיר למאשימה כי לא תינתן דחייה נוספת לצורך איתור עדיה והיא צריכה להיות ערוכה להשלים את פרשת התביעה עד לתאריך 16.10.12. על אף האמור נקבע מועד נוסף מוקדם יותר לבקשת הנאשמים ליום 25.4.2012.

◆ ביחס לחברת אלבאשא, קבע כב' השופט סוקול כי המערערת לא הייתה רשאית לנכות את מס התשומות הכלול בחשבוניות שבמחלוקת, אך קבע עוד כי: "למען הסר ספק אין בקביעתי זו משום קביעה כי המערערת פעלה במכוון לשם ניכוי תשומות שלא כדין, אלא רק קביעה כי בנסיבות המקרה לא הוכח כי הניכוי נעשה ע"פ חשבוניות מס שהוצאו לה כדין, כנדרש ע"פ סעיף 38 לחוק מס ערך מוסף".

◆ ביחס לחברת ס.ח. שחאדה, קבע כב' השופט סוקול כי ניתן לסכם ולקבוע כי שחאדה היא שביצעה את העסקאות וכי לא נפלו כל פגמים טכניים צורניים השוללים את ניכוי מס התשומות ועל כן קיבל את הערעור על חלק זה בשומה.

◆ על כן, לטעמה של כב' השופטת אורית קנטור ולאור טעמים נוספים שפירטה, לא עמדה המאשימה בנטל המוטל עליה בהליך הפלילי להוכיח את עובדות כתב האישום מעבר לספק סביר (להבדיל מעמידה במאזן ההסתברויות) ועל כן מן הדין לזכות את הנאשמים כבר בשלב זה ולא לחייב אותם להשיב לאשמה.

התוצאה:

◆ הנאשמים זוכו.

ניתן ביום: 13.2.2013

ב"כ הנאשמים: עו"ד תמיר קלדרון, משרד טיקוצקי
ב"כ המאשימה: מתמחה ג'ואמיס חוסאם

◆ כנגד הנאשמים הוגש כתב אישום בו יוחסו להם עבירות בניגוד לסעיף 117(ב)5 לחוק מע"מ, בעבירה של ניכוי מס תשומות מבלי שיש לגביו מסמך. לטענת המאשימה, בין התאריכים יולי 2002 – יוני 2004 ניכו הנאשמים מס תשומות שלא כדין בסך 1,422,698 ש"ח במטרה להגדיל את הוצאות הנאשמת 1 ולהתחמק מתשלום מס, וזאת ביחס ל-48 חשבוניות מס של העוסקים אלבאשא עבודות אינסטלציה ומסחר בע"מ, ע. מסעאדה מסחר כללי בע"מ ו.ס.ח. שחדה למיזוג אוויר בע"מ (להלן: "העוסקים").

◆ לטענת הסנגור, הנאשמים ניכו מס תשומות כדין, שכן העסקאות בגין החשבוניות התקיימו בין הנאשמים לעוסקים, ואלו הראשונים נקטו בכל אמצעים על מנת לוודא כי מוציאי החשבוניות הם הבעלים של החברות. מטעם המאשימה, העידו מרבית עדי תביעה, בתאריך 19.12.2011 נקבעו מועדים נוספים לפרשת התביעה, ביהמ"ש חזר והוציא צווי הבאה, כמו גם זימונים לעדים נוספים, אשר לא אותרו עד המועד הנ"ל והבהיר למאשימה כי לא תינתן דחייה נוספת לצורך איתור עדיה והיא צריכה להיות ערוכה להשלים את פרשת התביעה עד לתאריך 16.10.12. על אף האמור, נקבע מועד נוסף מוקדם יותר לבקשת הנאשמים ליום 25.4.2012.

◆ **ביום 24.4.2012, המאשימה הודיע לביהמ"ש כי לא הצליחה לאתר את עדיה וקיים קושי לאתר אותם.** בהמשך לכך, הביע ב"כ הנאשמים את התנגדותו לדחייה. ביהמ"ש קבע, כי 10 חודשים היוו זמן מספיק לאתר את ארבעת עדי התביעה שנותרו, ומשהמאשימה לא עשתה כן, בקשתה לדחות את הדיון נדחית ולפיכך נסתיימה פרשת התביעה.

◆ ב"כ הנאשמים טען אפוא, כי לא נמצא בסיס ולו רעוע בראיות שהובאו בפני בית המשפט להוכיח את האשמות המיוחסות לנאשמים. לדבריו, חפותם של הנאשמים זועקת. ב"כ הנאשמים הציג את פסק דינו של **כב' השופט סוקול בע"מ 09-01-12837 בעניין המערערת, פרופאל בע"מ נ' מע"מ עכו**, בה קיבל בית המשפט המחוזי בחיפה את מרבית ערעור הנאשמת 1 על החלטת המשיב מע"מ עכו – לדברי הסנגור הנטל בהליך פלילי מחייב את המאשימה להוכיח, מעבר לספק סביר, להבדיל מהליך אזרחי, על כן ביקש מביהמ"ש לקבוע שאין על הנאשמים להשיב לאשמה.

◆ ב"כ המאשימה, ציינה כי המאשימה הציגה תשתית ראייתית בסיסית, גם אם לא שלמה, אשר יש בה להעביר את הנטל לידי הנאשמים לפחות בחלק מהאישומים נשוא כתב האישום. ב"כ המאשימה הסכימה, כי לא הצליחה לזמן חלק מהעדים.

בית משפט השלום בחיפה בפני כבוד השופטת אורית קנטור:

◆ ביהמ"ש קבע, כי **התקבל פס"ד חלוט 09-01-12837 בעניין המערערת – פרופאל בע"מ נ' מע"מ עכו.**

”יחידת יהלום” חוגגת פורים בגן

ביום 20.2.13 בשעות הבוקר "פשטו" צוותים של חוקרי יחידת יהלום - היחידה הארצית לחקירות ומאבק בפשיעה על גני הילדים "חרוב" ו"עפרוני" בלוד. את האזיקים והאקדחים של חוקרי היחידה החליפו רעשנים ומשוחי מנות, שנרכשו מכספי עובדי היחידה. עובדי היחידה חגגו עם ילדי הגנים וצוות הגננות את חג הפורים, שרו ורקדו, קראו את המגילה, צבעו את פני הילדים ועמדו ביעד המבצע – לשמח את ילדי הגן. יצויין, כי גנים אלה מאומצים מזה כשנתיים על ידי היחידה, וזו שנה שנייה ברציפות בה חוגגים הילדים והעובדים יחדיו את חג הפורים.

מינויי סגנים חדשים ברשות המסים

מנהל רשות המסים בישראל, **דורון ארבלי**, הודיע ביום 19.2.13 על מינויים בכירים ביחידות רשות המסים:

מר מנשה אברהם נבחר במכרז לתפקיד **סגן ממונה אזורי מע"מ תל אביב 2**. מר אברהם הינו בעל תואר ראשון במדעי החברה והרוח, החל את עבודתו באגף המכס ומע"מ לפני 29 שנים, ובתפקידו האחרון, ב- 11 השנים האחרונות, שימש כ**גובה ראשי במשרד מע"מ ת"א 2**.

מר ציון אפרתי נבחר במכרז לתפקיד **סגן ממונה יחידת הסמים והלבנת הון**, שימש ב- 25 השנים האחרונות בשורת תפקידים בחטיבת החקירות ובתפקידו האחרון, ב- 13 השנים האחרונות, כ**ממונה מדור חקירות במשרד חקירות אזורי מכס ומע"מ חיפה**. אפרתי מחליף את ארמנד כהן, שנבחר לאחרונה במכרז לתפקיד ממונה חקירות אזורי מכס ומע"מ חיפה.

ארבלי איחל בהצלחה לאברהם ואפרתי וציין כי מינויים אלו מצטרפים לשורת מינויים בכירים שנעשו בתקופה האחרונה כחלק מסבב מינויים, שבוצע על מנת לרענן את השורות.

◆ **מערכת מס פקס מאחלת ברכות והצלחה למינויים החדשים.**

קו הצדק – מי "מוביל" בהלשנות ?

לפני כשבועיים פתחה רשות המסים את **קו הצדק** (בטל: *5352). מאז התקבלו כ- 4,000 תלונות על העלמות מס. עפ"י פרסומי רשות המסים, המובילים את רשימת ההלשנות הם: רופאי השיניים, קבלני השיפוצים, עורכי הדין ומשכירי דירות. עד כה התקבלו כ- 3,000 שיחות במלשינון המחודש ו- 1,000 פניות במייל.

יורם גלובוס נעצר בחשד לעבירות מס

בימ"ש השלום בתל אביב, כב' השופטת **תרצה שחם** קינן, שחרר ביום 19.2.13 את **יורם גלובוס** תחת מגבלות ובערבות של מיליון ₪. החשוד, **יורם גלובוס**, הוא בעלים ומפעיל מספר רב של חברות העוסקות בתחום הקולנוע, הפצת סרטים, ניהול אולמות קולנוע והפקה, בהן **חב' סרטי גלובוס** הנשלטת ע"י חברה בשם **ריאלטו אסטבלישמנט בע"מ** באחזקה משותפת עם החשוד. כפי שעולה מבקשת המעצר, בדיקת תיקו **במשרד השומה תל אביב 4** העלתה, כי החשוד משך מהחברות כ- 27 מיליון ₪ ולא דיווח על המשכיות כהכנסה ולא זקף ריבית רעיונית, בסכום של כ- 15 מיליון ₪, כהכנסה בתיקו האישי. ביום 19.2.13 נפתחה **במשרד חקירות מס הכנסה תל אביב**, חקירה גלויה נגד החשוד ונגד מעורבים נוספים. בהתאם להודעת הרשות, בחיפושים שנערכו נתפסו מסמכים רבים הקושרים את החשוד לביצוע העבירות. מהבקשה עולה עוד, כי בד בבד עם משיכת הסכומים הנ"ל מחברת גלובוס, הפסיקה החברה להגיש דוחות שנתיים למס הכנסה וחברת האם, ריאלטו, הודיעה למס הכנסה, כי חברת גלובוס אינה פעילה, זאת החל בשנת 2003. בשנת 2007 חברת ריאלטו העבירה את כל הסכום לחובות מסופקים והסכום נמחק מהמאזן. יצויין, כי לדברי הרשות, בחקירתו אמר גלובוס, כי הוא יודע שיש לזקוף לחובתו ריבית בגין משיכות כספים מהחברות, אך טען שיש לשאול את רואה החשבון שלו, **רו"ח הירשוביץ ממשרד ליאון-אורליצקי**, מדוע לא שילם אותה. אלא שלטענת הרשות, גלובוס לא עדכן את רו"ח שלו על המשיכות וכך התחמק מהתשלום. רו"ח נחקר בפרשה ושוחרר.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 info@masfax.co.il

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי לטל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.